

ระเบียบผู้ตรวจการแผ่นดิน

ว่าด้วยบำเหน็จพนักงานและลูกจ้าง

พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยบำเหน็จสำหรับพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เพื่อสร้างขวัญกำลังใจ และเป็นหลักประกันในการตอบแทนความดีความชอบที่ปฏิบัติงานให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินปรึกษาหารือและเห็นชอบร่วมกัน จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบผู้ตรวจการแผ่นดินว่าด้วยบำเหน็จพนักงานและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาว่าด้วยเงินบำเหน็จพนักงานและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๔

(๒) ระเบียบสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาว่าด้วยเงินบำเหน็จพนักงานและลูกจ้างแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

“บำเหน็จปกติ” หมายความว่า เงินตอบแทนความดีความชอบที่ปฏิบัติงานให้สำนักงานซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“บำเหน็จรายเดือน” หมายความว่า เงินตอบแทนความดีความชอบที่ปฏิบัติงานให้สำนักงานซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

“บำเหน็จพิเศษ” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้กรณีที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“บำเหน็จพิเศษรายเดือน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้กรณีที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

“บำเหน็จตกทอด” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ทายาทโดยจ่ายให้ครั้งเดียวในกรณีที่ พนักงานและลูกจ้างผู้รับเงินบำเหน็จถึงแก่ความตาย

“เงินเดือนเดือนสุดท้าย” หมายความว่า เงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอัตราสุดท้ายก่อนพ้นสภาพ ความเป็นพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้เลื่อนกรณีเกษียณอายุเพื่อประโยชน์ ในการคำนวณบำเหน็จ แต่ไม่รวมถึงเงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มพิเศษ หรือค่าตอบแทนอย่างอื่น ๆ

“เกษียณอายุ” หมายความว่า พนักงานและลูกจ้างที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นับถัดจาก วันสิ้นปีงบประมาณ และให้หมายความรวมถึงกรณีที่ได้รับอนุมัติให้พ้นสภาพความเป็นพนักงานและ ลูกจ้างในโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนดด้วย

“แพทย์ที่ทางราชการรับรอง” หมายความว่า ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ หรือแพทย์ที่มีสิทธิประกอบ โรคศิลปะในต่างประเทศซึ่งประกอบโรคศิลปะอยู่ในต่างประเทศนั้น และกระทรวงการคลังได้รับรอง ให้ทำการตรวจและแสดงความเห็นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้

ข้อ ๕ ให้ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินรักษาการตามระเบียบนี้

ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินโดยความเห็นชอบร่วมกันของผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติหรือดำเนินการอื่นใด เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ รวมทั้งมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด ยกเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามระเบียบนี้ และคำวินิจฉัยให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ เมื่อพนักงานและลูกจ้างผู้ใดพ้นสภาพความเป็นพนักงานและลูกจ้าง ให้มีสิทธิ ได้รับบำเหน็จตามหลักเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในระเบียบนี้ และให้มีสิทธิเรียกร้องได้ภายในห้าปีนับแต่วันที่ พ้นสภาพความเป็นพนักงานและลูกจ้าง

สิทธิในเงินบำเหน็จเป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้ ยกเว้นตกทอดแก่ทายาทตามกฎหมาย

ข้อ ๗ ในกรณีพนักงานและลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติถึงแก่ความตายหรือถึงแก่ความตาย ก่อนได้รับเงินบำเหน็จ เงินดังกล่าวย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน ระเบียบนี้

ทั้งนี้ ให้แบ่งจ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีต้องกันส่วนเป็นสินสมรส ก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ข้อ ๘ ให้ผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบนี้ ยื่นคำขอรับบำเหน็จต่อเลขาธิการตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ในกรณีที่พนักงานและลูกจ้างได้รับบำเหน็จจากสำนักงานไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้ เว้นแต่ความในระเบียบนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๙ การส่งจ่ายบำเหน็จตามระเบียบนี้ ให้เป็นอำนาจของเลขาธิการหรือรองเลขาธิการซึ่งเลขาธิการมอบหมาย

ข้อ ๑๐ การใดที่มีได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะในระเบียบนี้ให้นำกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของทางราชการ ซึ่งใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือนหรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

หมวด ๒

บำเหน็จปกติ

ข้อ ๑๑ ให้พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานมีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติ เมื่อพ้นสภาพความเป็นพนักงานและลูกจ้างด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) เกษียณอายุ
- (๒) ถึงแก่ความตาย
- (๓) ลาออกจากงานและได้รับอนุญาตให้ลาออกจากงาน
- (๔) ถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุทุพพลภาพ
- (๕) ถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น

กรณีตาม (๑) (๒) และ (๔) ต้องมีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าสองปีบริบูรณ์

กรณีตาม (๓) และ (๕) ต้องมีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์

การจ่ายเงินบำเหน็จปกติ แก่พนักงานและลูกจ้างซึ่งถูกไล่ออกจากงานกระทำมิได้

ข้อ ๑๒ พนักงานและลูกจ้างผู้ใดมีกรณีหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรืออยู่ในระหว่างถูกพักงาน ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่ได้กระทำผิดวินัยหรือก่อนคดีอาญาถึงที่สุด ให้เลขาธิการพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ หากเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกแล้วทายาทของพนักงานและลูกจ้างผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติ

หมวด ๓

บำเหน็จรายเดือน

ข้อ ๑๓ พนักงานและลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้ ด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุสูงอายุ ได้แก่ พนักงานและลูกจ้างที่เกษียณอายุ ถ้าผู้ใดมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากงาน ก็ให้เลขาธิการส่งอนุญาตให้ลาออกจากงานเพื่อรับบำเหน็จเหตุสูงอายุได้

(๒) เหตุทุพพลภาพ ได้แก่ พนักงานและลูกจ้างซึ่งถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็นว่าไม่สามารถที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไปได้

(๓) เหตุปฏิบัติงานมานาน ได้แก่ พนักงานและลูกจ้างซึ่งมีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป

(๔) เหตุทดแทน ได้แก่ กรณีเลิกหรือยุบสำนักงาน หรือเลิกหรือยุบตำแหน่ง หรือซึ่งมีคำสั่ง ให้ออกโดยไม่มีความผิด หรือออกตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๑๔ สิทธิในบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่พนักงานและลูกจ้างพ้นสภาพความเป็น พนักงานและลูกจ้างจนกระทั่งถึงแก่ความตาย

หมวด ๔

บำเหน็จพิเศษ

ข้อ ๑๕ พนักงานและลูกจ้างผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วเห็นว่า ไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติแล้ว ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษ อีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

ข้อ ๑๖ พนักงานและลูกจ้างผู้ใดประสบเหตุอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานในหน้าที่จนถึง แก่ความตายหรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ และสาเหตุการตายนั้นมิได้เกิดจากประทุษร้าย อย่างไม่ร้ายแรงของตนเอง นอกจากจะจ่ายเงินบำเหน็จปกติแก่ทายาทแล้ว ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษ แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในระเบียบนี้ด้วย

หมวด ๕

บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๗ พนักงานและลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษ หากเป็นผู้ที่มีสิทธิรับบำเหน็จรายเดือน จะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จพิเศษรายเดือนก็ได้

ข้อ ๑๘ สิทธิในบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่พนักงานและลูกจ้างพ้นสภาพ ความเป็นพนักงานและลูกจ้างจนกระทั่งถึงแก่ความตาย

หมวด ๖
บำเหน็จตกทอด

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่พนักงานและลูกจ้างผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) บุตรที่ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน
- (๒) คู่สมรสที่ได้รับหนึ่งส่วน
- (๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในข้อใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในข้อที่เหลืออยู่

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามข้อดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อสำนักงานตามแบบและวิธีการที่สำนักงานกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้อุปการ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้น ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของพนักงานและลูกจ้างผู้ได้รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนแล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ ให้สำนักงานเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเงินไปในส่วนของตนตามวรรคห้าได้ สำนักงานไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอด แต่อย่างไร

บำเหน็จตกทอดตามข้อนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่พนักงานและลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติหรือบำเหน็จพิเศษถึงแก่ความตายหรือถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำเหน็จปกติหรือบำเหน็จพิเศษ เงินดังกล่าวย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาท ทั้งนี้ ให้จ่ายเงินดังกล่าวเป็นบำเหน็จตกทอดแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ โดยอนุโลม

หมวด ๗

การนับระยะเวลาปฏิบัติงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จ

ข้อ ๒๑ การนับเวลาปฏิบัติงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จ ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุ และแต่งตั้งจนถึงวันที่พ้นสภาพความเป็นพนักงานและลูกจ้าง โดยนับเวลาเป็นจำนวนปี เศษของปี ถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี ถ้าไม่ถึงครึ่งปีให้นับเป็นเดือน

การนับระยะเวลาตามความในวรรคหนึ่ง สำหรับเดือนหรือวันให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวันถ้ามีรวมกันหลายระยะ ให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

ข้อ ๒๒ ให้หักระยะเวลาที่พนักงานหรือลูกจ้างได้รับอนุญาตให้ลาหรือถูกสั่งพักงานโดยไม่ได้รับเงินเดือน ออกจากระยะเวลาในการคำนวณเงินบำเหน็จด้วย

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตพื้นที่ อันเป็นที่ตั้งของสำนักงานหรือสำนักงานสาขา (ถ้ามี) ให้พนักงานและลูกจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำสำนักงานนั้น ได้รับการนับเวลาปฏิบัติงานในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณ

พนักงานและลูกจ้างผู้ใดถูกส่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ประจำในพื้นที่ที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามการจลาจล หรือในพื้นที่ที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็ให้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นเป็นทวีคูณได้

ในกรณีที่อาจนับเวลาทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณ แต่ประการเดียว

ข้อ ๒๔ พนักงานและลูกจ้างผู้ใดพ้นสภาพความเป็นพนักงานและลูกจ้างไปแล้ว ถ้าภายหลัง กลับมารับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นพนักงานและลูกจ้างใหม่ ให้เริ่มนับระยะเวลาคำนวณจ่ายบำเหน็จใหม่ เว้นแต่จะคืนบำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสิน ให้นับระยะเวลา คำนวณจ่ายบำเหน็จต่อเนื่องกันได้

กรณีพนักงานและลูกจ้างผู้ใดเกษียณอายุ แต่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานต่อไป จะนับระยะเวลา คำนวณจ่ายบำเหน็จต่อเนื่องกันได้หรือจะเริ่มนับระยะเวลาคำนวณจ่ายบำเหน็จใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำความ ในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ พนักงานและลูกจ้างผู้ใดเคยมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ บำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายอื่นใด การได้รับสิทธิ ตามระเบียบนี้ไม่กระทบสิทธิเดิม แต่อย่างไร ทั้งนี้ สิทธิตามระเบียบฉบับนี้ให้เริ่มนับระยะเวลาคำนวณจ่ายบำเหน็จ ตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งจนถึงวันที่พ้นสภาพความเป็นพนักงานและลูกจ้าง

หมวด ๘

การจ่ายเงินและวิธีการคำนวณบำเหน็จ

ข้อ ๒๖ ให้จ่ายบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอดแก่พนักงานและลูกจ้างผู้มีสิทธิหรือทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกตามหลักเกณฑ์ ซึ่งกำหนดไว้ในระเบียบนี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งให้ได้รับ ยกเว้นในกรณีที่ต้องรอหลักฐาน แสดงสิทธิทายาท ให้ขยายระยะเวลาการจ่ายเงินได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๗ การจ่ายเงินบำเหน็จ มิให้สำนักงานหักเงินไว้เพื่อการใด ๆ เว้นแต่จะมีหนังสือยินยอม ของพนักงานและลูกจ้าง

ในกรณีที่พนักงานและลูกจ้างมีหนังสือยินยอมให้หักเงินบำเหน็จให้กับสำนักงานเพื่อชำระเงิน ให้แก่หน่วยงาน องค์กร สถาบันการเงินหลายแห่ง ให้สำนักงานทำการหักเงินไว้เพื่อชำระให้แก่หน่วยงาน ดังกล่าวได้

หนังสือยินยอมของพนักงานและลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้ทำไว้กับสำนักงานตามแบบที่ สำนักงานกำหนด

ข้อ ๒๘ การคำนวณบำเหน็จปกติ ให้คำนวณจากเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้นั้นคูณด้วย จำนวนปีและเศษของปีที่ปฏิบัติงานให้กับสำนักงาน

ข้อ ๒๙ การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณจากอัตราเงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย ซึ่งหักออกร้อยละยี่สิบสามของเงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้ายแล้ว คูณด้วยจำนวนปีและเศษของปี ที่ปฏิบัติงานให้กับสำนักงาน หาดด้วยห้าสิบ

บำเหน็จรายเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับสูงสุดไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของเงินเดือนเฉลี่ย หกสิบเดือนสุดท้ายซึ่งหักออกร้อยละยี่สิบสามของเงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้ายแล้ว

ข้อ ๓๐ การคำนวณบำเหน็จพิเศษให้เลขาธิการเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการทุกข์พลาภาพของผู้นั้น ตามอัตรา ดังนี้

(๑) กรณีได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บจนไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้ตามข้อ ๑๕ ให้พิจารณาเลื่อนเงินเดือนผู้นั้นไม่เกินร้อยละยี่สิบของเงินเดือน และจ่ายเงินบำเหน็จตามสมควร แก่เหตุการณ์ในอัตราหกถึงยี่สิบสี่เท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๒) กรณีปฏิบัติหน้าที่จนถึงแก่ความตายตามข้อ ๑๖ ให้พิจารณาเลื่อนเงินเดือนผู้นั้นไม่เกิน ร้อยละยี่สิบของเงินเดือน และจ่ายเงินบำเหน็จพิเศษในอัตราสามสิบเท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

ข้อ ๓๑ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้เลขาธิการ เป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการทุกข์พลาภาพของพนักงานและลูกจ้างผู้นั้น

ในกรณีที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บจนไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้ตามข้อ ๑๕ ให้พิจารณาเลื่อนเงินเดือนผู้นั้นไม่เกินร้อยละยี่สิบของเงินเดือน และจ่ายเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือนตามสมควรแก่เหตุการณ์ในอัตราหลักที่ยี่สิบสี่เท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๒ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือนกรณีปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้เลขาธิการเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควรโดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของพนักงานและลูกจ้างผู้นั้น โดยกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบหกเท่า แต่ไม่เกินสี่สิบสองเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๓ การคำนวณบำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือนของพนักงานและลูกจ้างตามระเบียบนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

หมวด ๙

การสำรองเงินบำเหน็จ

ข้อ ๓๔ ในแต่ละปีงบประมาณ ให้สำนักงานจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเป็นเงินสำรองสำหรับเป็นหลักประกันการจ่ายบำเหน็จพนักงานและลูกจ้างให้เพียงพอ

ข้อ ๓๕ การจ่ายเงินจากบัญชีเงินสำรองเพื่อจ่ายบำเหน็จสำนักงาน ให้เบิกจ่ายได้เฉพาะเงินบำเหน็จเท่านั้น หากไม่เพียงพอให้สำนักงานสมทบให้ครบถ้วนตามจำนวนที่ขอเบิกจริง

หมวด ๑๐

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๖ การดำเนินการอื่นใดที่ได้ดำเนินการไปแล้ว หรือเกิดขึ้นก่อนระเบียบนี้จะมีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ และให้ถือว่าเป็นการดำเนินการโดยชอบตามระเบียบนี้

ข้อ ๓๗ ในระยะเวลาเริ่มแรก ให้สำนักงานนำบัญชีเงินสำรองเพื่อจ่ายบำเหน็จสำนักงานที่ได้ตั้งไว้ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ เพื่อเป็นเงินสำรองบำเหน็จตามระเบียบนี้ และให้สำนักงานสมทบให้ครบถ้วนตามจำนวนที่ขอเบิกจริง

ข้อ ๓๘ สิทธิตามระเบียบนี้พึงมีสำหรับผู้ซึ่งยังคงสถานะเป็นพนักงานและลูกจ้างนับแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป โดยให้นับเวลาปฏิบัติงานสำหรับคำนวณบำเหน็จย้อนกลับไปตั้งแต่วันที่พนักงานและลูกจ้างได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง ทั้งนี้ หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าในห้วงเวลาดังกล่าวพนักงานและลูกจ้างผู้ใดมีสิทธินับเวลาปฏิบัติงานเป็นทวีคูณตามระเบียบนี้ก็นับรวมด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

ทรงศักดิ์ สายเชื้อ

ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน